

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2288/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Урош Митровић, адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за цереброваскуларне болести "Свети Сава", са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4099/22 од 27.01.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4099/22 од 27.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неодозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4099/22 од 27.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4986/21 од 15.06.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој за период од јануара 2019. године до априла 2020. године, на име разлике плате по основу рада у време државних празника исплати појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом, ближе наведено у изреци. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој за период од августа 2018. године до марта 2021. године, на име разлике плате по основу рада недељом исплати појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом, ближе наведено у изреци. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужене да јој за период од јуна 2018. године до априла 2021. године, на име разлике плате по основу минулог рада исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом, ближе наведено у изреци. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој за април, мај и јун 2020. године, на име разлике стимулације исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом,

ближе наведено у изреци. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да јој на име разлике плате по основу прековременог рада за април 2020. године исплати 105.24 динара, са законском затезном каматом од 05.05.2020. године до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде за исхрану у току рада, за период од јуна 2018. године до марта 2021. године, исплати појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом ближе наведено у изреци. Ставом осмим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да јој на име регреса за коришћење годишњег одмора, за период од јуна 2018. године до маја 2021. године, исплати појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом, ближе наведено у изреци. Ставом деветим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка од 48.000,00 динара. Ставом десетим изреке, тужила је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4099/22 од 27.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу седмом и осмом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом, трећем, четвртном, петом, шестом и деветом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, којом је, у ставу првом изреке, потврђена првостепена пресуда, ревизију је благовремено изјавила тужила због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/2020), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата неисплаћених накнада за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Одлуке нижестепених судова, којима је одбијен тужбени захтев за исплату наведених накнада, у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Из ових разлога, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 14.06.2021. године, а вредност предмета спора је 205.280,50 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, оценио да је ревизија тужиље недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић